

JAZZFLITS NUMMER 439

12 MEI 2025

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP PAPIER

Cor Bakker (Jan J. Mulder)

5 JAZZ OP DE PLAAT

Gerald Clayton, Bert van Erk,
Fred Hersch, Freddie Hubbard,
Chaerin Im, Maria Manousaki e.a.

11 JAZZ OP HET PODIUM

Brian Marsella Trio,
LOOT, Idema/Serierse Quartet.

EN VERDER (ONDER MEER):

19 Allen Eager (deel 2) (Erik Carrette)

23 Europe Jazz Media Chart mei

21,5 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 03 2025

JF 440 KOMT 28 MEI UIT

BERICHTEN

Brussel krijgt nieuwe jazzclub

Het trio van pianiste Nathalie Lories opent op 15 mei in Brussel de nieuwe Toots Jazz Club. Naamgever van de club is wijlen Toots Thielemans en initiatiefnemer pianist Joachim Caffonnette. Hij blies eerder de Sounds Jazzclub in Elseine nieuw leven in. De nieuwe jazzclub gaat wekelijks acht muzikale evenementen bieden. Jamsessies zijn er op woens-

Toots Thielemans. (Foto: Tom Beetz)

dag en in het weekend. Op donderdag staat jazz van vóór 1950 centraal en kan er ook gedanst worden. De vrijdag en zaterdag zijn ingeruimd voor 'het beste van de Belgische en internationale jazz'. En op zondagmiddag krijgen in de concertreeks 'Nostalgia In Grand Place' lokale groepen vrij baan die zich toeleggen 'op specifieke repertoires, zoals composities van bepaalde muzikanten of historische albums'. De club is gelegen aan de Hoedenmakerstraat 6, vlak bij de Grote Markt.

ia77

JazzFlits

PERIODIEK VOOR DE WARE JAZZLIEFHEBBER

Fluitist-saxofonist Lucas Santana sluit Big Sounds Amsterdam af met zijn Grand Orquestra. (Foto: Joke Schot)

MEER PODIA EN MEER CONCERTEN TIJDENS KOMEND FESTIVAL BIG SOUNDS AMSTERDAM

Met meer podia en concerten dan in 2023 beleeft het tweejaarlijkse Big Sounds Amsterdam in oktober zijn tweede editie. Onder meer het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC), het Metropole Orkest en het Nu-Art Orchestra zullen tijdens dit festival voor grote ensembles optreden. Het evenement vindt van 1 tot en met 12 oktober op verschillende locaties in de hoofdstad plaats.

Het festival zal neerstrijken in de Meervaart, het Bimhuis, het Concertgebouw, Paradiso, Conservatorium van Amsterdam, de Kompaszaal, Felix Meritis, Muziekcentrum Zuidoost en het nieuwe ZO Jazz Stage. Op het programma staan de New Cool Collective Big Band (1 oktober); het Metropole Orkest & Ntjam Rosie (3 oktober); Nu-Art Orchestra (4 oktober), JOC & Brandee Younger (5 oktober); L.U.M.E. (10 oktober); Yoran Vroom's Group of Friends (12 oktober) en het **Lucas Santana Grand Orquestra** (12 oktober). Meer namen volgen. "De kracht van het collectief, van samen muziek maken en de impact die dit heeft op de toehoorders, dat is waar Big Sounds over gaat", meent Jennie Duif, zakelijk directeur van het JOC en initiatiefnemer [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

vervolg Big Sounds Amsterdam

van het festival, in een persbericht: "Het aantal grote ensembles in Nederland en daarbuiten groeit. En dat in een tijd waarin financiële middelen in de sector niet zonder meer meegroeien en 'fair pay' nog vaak onder druk staat. Muziek in grote bezetting leeft als nooit tevoren en heeft generatie op generatie een enorme aantrekkingskracht." Het eerste Big Sounds Festival Amsterdam werd als probeersel eind september 2023 gedurende vijf dagen gehouden. Het Jazz Orchestra of the Concertgebouw werkte toen samen met het Concertgebouw, het Bimhuis, Paradiso, de Meervaart en het Conservatorium van Amsterdam. De respons op de eerste editie was zodanig dat al meteen werd besloten tot een vervolg met een tweejaarlijkse frequentie.

Uitreiking Deutsche Jazzpreis keert terug naar beurs Jazzahead!

Volgend jaar wordt de prestigieuze Deutsche Jazzpreis opnieuw uitgereikt tijdens de beurs Jazzahead! De prijs – die 22 categorieën telt – wordt dit jaar op 13 juni nog in Keulen aan de winnaars overhandigd. Ook vorig jaar was daar de uitreikingssceremonie. "De uitreiking tijdens Jazzahead! onderstreept het belang van deze toonaangevende jazzprijs in Duitsland en versterkt de banden binnen de internationale jazzgemeenschap", aldus Katja Luckert, algemeen directeur van Initiative Musik (een overheidsinstelling ter ondersteuning van de muziekindustrie en organisator van de prijsuitreiking) in een persbericht. De Deutsche Jazzpreis is een initiatief van de Duitse overheid. Prijswinnaars krijgen minimaal 10.000 euro. Alle genomineerden ontvangen 1.000 euro.

Chicago in 2026 'Host City' van de Internationale Jazzdag

Chicago is in 2026 'Host City' van de Internationale Jazzdag. In de stad zal op 30 april het Jazz Day All-Star Global Concert plaatsvinden. Behalve dit concert organiseert Chicago ter gelegenheid van de Internationale Jazzdag 2026 tevens een reeks andere jazzconcerten, educatieve initiatieven, discussies en evenementen voor publiek van alle leeftijden. Het is volgend jaar de vijftiende keer dat de internationale jazzdag – een initiatief van VN-organisatie Unesco – wordt gehouden. Dit jaar was Abu Dhabi (Verenigde Arabische Emiraten) 'Host City' en stond daar 30 april het hoofdpodium van het evenement.

Bezoekers van de afgelopen beurs Jazzahead! in Bremen.
(Foto: Eric van Nieuwland)

ZWEEDSE JAZZ STAAT CENTRAAL TIJDENS JAZZAHEAD! 2026

De Zweedse jazz staat centraal tijdens Jazzahead! 2026. Dat werd 26 april, de slotdag van de afgelopen editie, bekendgemaakt. Anneli Strömqvist, adviseur Culturele Zaken bij de Zweedse ambassade in Berlijn, toonde zich verheugd met de uitverkiezing: "De focus van Jazzahead! op Zweden is niet alleen een erkenning van onze levendige jazzscene; het is ook een kans om het rijke Zweedse ecosysteem van muzikanten, producers, boekers, festivals en netwerken te presenteren."

Jazzahead! 2025 vond van 24 tot en met 26 april in Bremen plaats. Meer dan drieduizend jazzprofessionals uit de hele wereld waren naar 's werelds grootste jazzbeurs gekomen om te netwerken, met elkaar te discussiëren, workshops te volgen en concerten te boeken. Het festivalonderdeel trok 23.000 bezoekers. Die konden kiezen uit 130 concerten (waaronder 38 showcases) op veertig podia in heel Bremen. Zweden mocht op de laatste dag het estafettestokje overnemen van Spanje, Frankrijk en Zwitserland. De jazz uit die landen ontving dit jaar extra aandacht. Christian Gutschmidt, vertegenwoordiger van de stad Bremen, overhandigde bij de overdracht een plunjezak vol geschenken aan Anneli Strömqvist. Zij is blij met de aandacht voor de jazz uit haar land: "Al in de jaren vijftig en zestig reisden Zweedse muzikanten naar Duitsland om op te treden, te toeren en samen te werken. Duitse muzikanten lieten zich inspireren door de Scandinavische sound en de melancholie die daarbij hoort. De focus van Jazzahead! op Zweden is een uitnodiging tot verdere samenwerking – om de bestaande banden tussen Zweden en Duitsland te verdiepen en gezamenlijk de toekomst van jazz in Europa vorm te geven." De komende, twintigste editie van Jazzahead! vindt van 22 tot en met 26 april 2026 in Bremen plaats.

Zie pagina 16 e.v. voor een fotoverslag van Jazzahead!

Finale Pr. Christina Jazz Concours verkast naar Utrecht

De finale van het tweejaarlijkse Prinses Christina Jazz Concours is dit jaar op 13 december in TivoliVredenburg, Utrecht. De vorige editie (2023) was nog in het Bimhuis, Amsterdam. De halve finales zijn wel op de vertrouwde plekken. De eerste is op 9 november in Grounds, Rotterdam en de tweede op 23 november in Brebl, Nijmegen.

Jasper Blom. (Foto: Joke Schot)

Plaat van Jasper Blom Quartet met het Metropole Orkest verschenen

Begin mei is 'Metropolarity' verschenen, het album dat het Jasper Blom Quartet (gitarist Jesse van Ruller, bassist Frans van der Hoeven, drummer Martijn Vink) met het Metropole Orkest in 2022 heeft opgenomen. Het is de achtste release van het kwartet van de saxofonist, dat inmiddels twintig jaar bestaat. "De samenwerking met het Metropole Orkest voelde als een droom die uitkwam. Tijdens de voorbereiding werd ik ondersteund door een team van internationale arrangeurs, en tijdens de opnames had ik volledige vrijheid om mijn muzikale ideeën te verkennen. Het was adembenemend om mijn muziek tot leven te horen komen in grootse, kathedrale soundscapes, uitgevoerd door vijftig fantastische musici. Nog indrukwekkender vond ik hoe mijn eigen band naadloos opging in het orkest. Mijn muzikale visie kwam daardoor perfect tot uiting", aldus Blom op de website van het orkest. Op woensdag 28 mei presenteren het Jasper Blom Quartet en het Metropole Orkest het album. Ze spelen dan in het Muziekgebouw aan 't IJ in Amsterdam.

Speelfilm over Keith Jarretts Köln Concert in Duitse bioscoop

In de Duitse bioscopen draait momenteel een speelfilm over het fameuze 'Köln Concert' van pianist Keith Jarrett. Hoofdpersoon van 'Köln 75' is Vera Brandes (een rol van Mala Emde). Zij organiseerde het concert in 1975 als achttienjarige in Keulen. De rol van Keith Jarrett wordt gespeeld door John Magaro. Ido Fluk deed de regie. Of en wanneer de film in Nederland in de bioscoop wordt vertoond is ons onbekend.

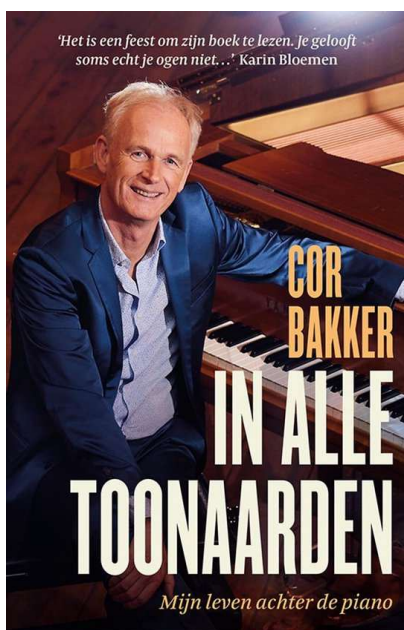
Drummer Gard Nilssen is een van de drie mentoren tijdens het International Jazz Platform. (Foto: Chris Charpenel).

INTERNATIONAL JAZZ PLATFORM DOET IN BIMHUIS VOOR HET EERST NEDERLAND AAN

De eerste Nederlandse editie van het International Jazz Platform (IJP) vindt van 14 tot en met 16 mei plaats in het Bimhuis, Amsterdam. Het IJP is een combinatie van festival, conferentie en ontmoetingsplek voor de internationale jazzscene. Drie dagen lang zijn er concerten en workshops, en kunnen de deelnemers kennis uitwisselen.

Het International Jazz Platform is in 2012 opgericht in Polen. Het verbindt jonge talenten met gevestigde namen en biedt hun een springplank voor artistieke ontwikkeling en netwerkvorming. Uit 131 aanmeldingen werden twintig jonge musici gekozen die onder begeleiding van drie mentoren – Greetje Bijma, Gard Nilssen en Otis Sandsjö – werken aan nieuwe muziek. Ook zullen zij hulp bieden bij het bouwen van een netwerk en de ontwikkeling van de loopbaan van de deelnemers. "Het evenement past bij de visie van het Bimhuis om jong jazztalent met een open blik te verbinden aan de internationale scene en op het hoogste niveau samen te werken", zegt Mijke Loeven, directeur van het Bimhuis in een persbericht: "Wij geloven in de kracht van open artistieke vormen en onwaarschijnlijke samenwerking om jazz naar nieuwe hoogten te tillen. Juist de combinatie van talentontwikkeling, artistieke vernieuwing en duurzaamheid maakt dit evenement zo relevant voor deze tijd." Op 14 mei wordt het evenement afgetrapt met een 'session opening' met Bijma, Nilssen & Sandsjö. De volgende avond treedt ØKSE ft. Rasmussen, Jeanty, Eldh & Harris op. De laatste avond is bestemd voor het IJP Final Concert & Kuhn Fu. Dan presenteren de deelnemers aan IJP hun eigen muziek in drie nieuwe formaties, begeleid door hun mentoren. Na de pauze sluit het Berlijnse Kuhn Fu het festival af. De voornoemde concerten zijn voor het publiek toegankelijk. Dat geldt niet voor de dagelijkse workshops en netwerkbijeenkomsten. Die staan alleen open voor deelnemers en internationale jazzprofessionals.

JAZZ OP PAPIER

**Cor Bakker ;
opget. door Thomas van den Bergh.
In alle toonaarden :
mijn leven achter de piano**
Amsterdam : Luitingh-Sijthoff, 2023.
237 pag.
ISBN 978-90-210-4192-6 pbk.
Prijs 22 euro

PIANO SPELEN MET COR

Wie wel eens naar Podium Klassiek kijkt – elke zondag om kwart over zes – weet dat, sinds Floris Kortie het van Paul Witteman heeft overgenomen, er af en toe een plaatsje is ingeruimd voor jazzmuziek. Was Mike Boddé voorheen de huispianist, met wie je alle kanten op kon, nu zijn dat er twee: de nauwelijks minder veelzijdige Sven Figee en Cor Bakker. Als toehoorder vinden ze alles fantastisch, maar bij gelegenheid kunnen ze, wat jazz betreft, er hun ei kwijt. Wel komt een en ander wat gekunsteld tot stand. Zo haalt Figee er Billie Holiday bij om een overigens niet onverdienstelijke zangeres te pushen, en heeft Cor Bakker Lennie Tristano als onderwerp gekozen om een wijze van improviseren te laten horen. Hij deinst er echter ook niet voor terug om een slaapverwekkend stuk muziek te maken, waarvan de letterlijke interpretatie dan wordt gedemonstreerd door een aantal mensen die, op de grond liggend, spelen dat ze tijdens het luis-teren zowaar slaapneigingen kregen.

Bakker zit er zelf niet mee. "Dat ik verschillende muzikale geaardheden in mij herberg, kan niet iedereen waarderen", schrijft hij in zijn memoires. Ook schrijver dezes heeft er moeite mee. Dat neemt niet weg dat, voortkomend uit mijn eigen onmacht op dit terrein, hij respect afdwong tijdens zijn tv-serie 'Cor op reis'. Op zijn draagbare keyboard wist hij zich feilloos aan te passen aan de muziekcultuur van het land dat hij bezocht. En dat waren er 33! Je moet daar een speciale instelling voor hebben: die van het zelf willen uitzoeken. En het is ook die instelling om in de jazz iets te kunnen betekenen. Want laten we wel wezen: Cor Bakker (én Sven Figee én Mike Boddé) zijn in de grond geboren jazzpianisten.

Het begon met het naspelen van liedjes van de radio. Op advies van Louis van Dijk werd het uiteindelijk toch het conservatorium, waar hij les kreeg van Niko Langenhuijsen, Charlie Green, en Boudewijn Leeuwenberg. Hij werd gegrepen door het pianotrio van Clare Fischer op diens elpee 'First Time Out' (opgenomen april 1962). Hij leerde Nederlandse collega-pianisten kennen en kwam er achter dat een netwerk essentieel is voor je carrière. Volgden aanstellingen bij het Metropole Orkest, begeleidingen van zangers en cabaretiers van allerlei slag en het aflopen van schnabbels.

Maar de grootste stoot in de richting van jazz waren de drie maanden dat hij les kreeg van Clare Fischer in Los Angeles. En dat ging meteen van: "Kun je alle omkeringen van dit akkoord spelen?" Nee, dat kon hij niet. Ook benadrukte Fischer dat hij een stuk in alle toonaarden zou moeten kunnen spelen. Naast zijn muzikale avonturen is er plaats voor zijn privéleven met al zijn wel en wee. Ook over zijn eigen karakter doet hij niet geheimzinnig. Het boek is sober en lichtzinnig van toon, maar geeft in 44 hoofdstukjes van gemiddeld vijf pagina's wel een verhelderende kijk op zijn leven. En er zijn wijze observaties. Zoals over een musicus die perfect een stukje Liszt speelt, 'maar als je hem om een sinterklaasliedje vraagt, zegt hij: 'Heb je daar de muziek van?' En over traditionele pianolessen: "Op een gegeven moment kun je twee liedjes foutloos spelen maar je hebt geen idee wat je doet."

Hij ontwierp dan ook zelf een methode waarin, anders dan de harde leerschool van Clare Fischer, voorop staat dat je plezier moet hebben in het spel met noten en dat, ook voor pianisten, samenspel je verder brengt.

Jan J. Mulder

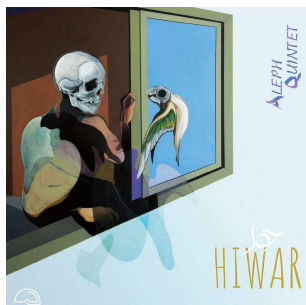
Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP DE PLAAT

ALEPH QUINTET

Hiwar

Igloo Records

Twee jaar geleden debuteerde het jonge Brusselse Aleph Quintet met 'Shapes Of Silence'. Met een nieuwe drummer (Diogo Alexandre) in de gelederen presenteren ze nu het vervolg: 'Hiwar'. Dat is Arabisch voor 'dialoog', en dat is nu precies waar de muziek van de groep om draait. Net als op die eerste plaat horen we veel invloeden vanuit de Arabische wereld (pianist Wajdi Riahi en ud-speler Akram Ben Romdhane komen uit Tunesië), gecombineerd met muziekgenres van westerse snit. Een goed voorbeeld is 'Monsters are everywhere', waarin basgitarist Théo Zipper een funky basis legt onder een kalme melodielijn, en Riahi en violist Marvin Burlas het stuk van opzweepende jazzrocksolo's voorzien. In 'Samaï' domineert de ud, en daardoor het Arabische accent, terwijl Burlas hier weer een klassiek tintje toevoegt, alsmede een onbeschaamde dosis romantiek. Het titelstuk is een suite, bestaande uit vier delen, waarvan vooral het derde ('Aria') opvalt. Met een woordloze zang herinnert het aan het werk van Ennio Morricone. Over de hele linie laat het vijftal een enorme virtuositeit horen, die altijd wordt ingezet ten gunste van de muzikaliteit. Alexandre is een alerte slagwerker die alle tempo- en maatwisselingen er met het grootste gemak doorheen jast en waar nodig de band flink opzweept. Net als bij het vorige album heeft beeldend kunstenaar Mohammad Zaza een boekje gemaakt met illustraties waarin de dialoog lijkt te gaan tussen René Magritte en Edvard Munch.

Herman te Loo

Bezetting:

Marvin Burlas (viool),
Akram Ben Romdhane (ud),
Wajdi Riahi (piano),
Théo Zipper (basgitaar), Diogo Alexandre (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://igloorecords.bandcamp.com/album/hiwar>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

GERALD CLAYTON

Ones & Twos

Blue Note

Jazz in de tijd van Trump... Je zou verwachten dat er dan ook of vooral woedende producties uitkomen, zoals Charles Mingus ooit deed met zijn 'Fables Of Faubus'. Daarom luister je in deze tijden met extra belangstelling naar dit nieuwe Blue Note-album van pianist-toetsenist-vocalist Gerald Clayton. Is daar al iets van strijd of verzet in te horen, een woedende klacht tegen de nieuwe vormen van onderdrukking? Helaas, die oorlog zul je met dit album niet winnen. Of moeten we het vooral ondergaan als een muzikaal gebed in twaalf onderdelen voor vrede? De combinatie van de fluit van Elena Pinderhughes en de vibrafoon van Joel Ross maakt op sommige momenten eerder de indruk van een lijdzaam ondergaan dan van een strijd-lustige houding. Los daarvan is dat best een intelligent gemaakt album, gebaseerd op een paar technische gimmicks. Het kernwoord daarbij is 'Turntableism' – een term uit de hiphop-scene, net als de titel van het album. Clayton componeerde alle stukken, wat heet: hij maakte ze zo dat je ook twee stukken, een van kant één en een van kant twee, tegelijk zou kunnen horen. Hoe je dat zou moeten doen met een cd-speler gaat mijn voorstellingsvermogen te boven. Maar zoiets moeilijks hoeft ook niet, je kunt de tracks ook makkelijk 'gewoon' afspelen. Zelf soleerde Clayton daardoor wat minder, druk-druk als hij was met het bedenken van dit proces. Ging de vorm deze keer dus boven de inhoud uit? Dat is ook te cru gesteld, dit is best een aardig maar ook wat stijfjes album, met minder complexe muziek dan de bewerking suggereert.

Coen de Jonge

Bezetting onder anderen:

Gerald Clayton (toetsen, composities, arrangem.),
Joel Ross (vibrafoon),
Elena Pinderhughes (fluit), Marquis Hill (trompet),
Kendrick Scott (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/2uh46bpx>

BERT VAN ERK WERKMAN TRIO
Spelen Met Werkman – Muziek Bij 7 Druksels
BEP251

Meer info:

<https://www.bertvanerk.nl/albums.php>

De in Groningen woonachtige contrabassist Bert van Erk (Amsterdam, 1948), is nog lang niet klaar met spelen. Naarmate zijn jaren vorderen, lijkt hij steeds beter op stoom te komen. Op 21 oktober 2024 ontving hij de Groninger Cultuurprijs. De jury roemde Van Erk om zijn bijdrage aan het jazzklimaat in Groningen. 'Met een scherp oog voor talent en een open houding jegens muzikanten van elk niveau, is hij niet alleen een zeer getalenteerde muzikant, maar ook een toegankelijke en inspirerende persoonlijkheid, die zich al veertig jaar inzet voor de jazzmuziek in de stad. Dat en zijn oeuvre worden met deze prijs beloond.' Met het aan de prijs verbonden geldbedrag maakte Van Erk 'Spelen Met Werkman – Muziek Bij 7 Druksels'.

Inspiratie voor dit album vond Van Erk in een dubbele serie van tien werken op papier getiteld 'Chassidische legenden I en II', van de in april 1945 overleden kunstenaar H.N. Werkman.

In het 'Werkmanjaar 2015' kreeg Van Erk een compositie-opdracht in het kader van de ZomerJazzFiets-Tour. De jazzklarinet, waar Werkman een voorliefde voor had, staat centraal in dit werk. In januari jl. werd het opgenomen. De cd is uitgebracht samen met zeven op losse kaarten gedrukte prenten, gebundeld in een cassette op A5-formaat.

Hendrik Nicolaas Werkman was expressionist en werd bekend als de drukker van De Ploeg, de kunstenaarsvereniging die aan het begin van de 20ste eeuw het culturele leven in Groningen 'opschudde'. De aquarellen zijn in een donkere periode gemaakt, maar dat komt niet tot uiting op de kleurrijke prenten. Via zijn gedichten, die verwantschap hadden met Dada, uitte Werkman in bedekte termen kritiek op het nazibewind. Enkele dagen voor de bevrijding van Noord-Nederland werd Werkman, die al langer gevangen zat, door de bezetters op een laffe manier om het leven gebracht.

De titels van de composities op 'Spelen Met Werkman' zijn gelijk aan de oorspronkelijke titels van de 'druksels': 'De taal der vogelen' (1943), 'De rit naar Berlijn' (1942), 'Kust van een warm land' (1942), 'Violist en publiek' (1942), 'The next call' (1924), 'Vrouweneiland' (1942) en 'Hot printing' (1935-36). Van Erk heeft olijke melodieën bij de prenten geschreven, die worden doorkruist door ontregelende stijlfiguren. Indertijd zou men de muziek van Van Erk hebben opgevat als spotten met fatsoen en deugdzaamheid. Deze zou wanstaltig en ontaard zijn bevonden. Nu biedt 'Spelen Met Werkman' liefhebbers van jazz en impro, verweven met elementen van freejazz en avant-garde, een boeiende variëteit van emoties en drama. De combinatie van klarinet, contrabas en drums is zeer geslaagd. Demyddcuk, Moore en Van Erk spreken de taal van de beeldende kunstenaars van een kleine eeuw geleden, die vrijheid en experiment hoog in het vaandel hadden staan, en wekken gedrieën hun gulle lyriek tot leven. **Roland Huguenin**

Bezetting:

Michael Moore (klarinet, basklarinet).

Bert van Erk (contrabas), Sebastian Demyddcuk (drums).

CHAERIN IM
Midnight Resets
 Dox Records

De jonge Zuid-Koreaanse pianiste Chaerin Im maakt al enige tijd naam in de jazzscene van Amsterdam, waar ze aan het conservatorium studeerde. Het op vinyl uitgebrachte 'Midnight Resets' is het debuut van haar kwartet, met generatiegenoten Siebren Smink (gitaar), Matteo Mazzù (basgitaar) en Ludvig Søndergaard (drums). De kracht van het album ligt hem in de beeldende atmosfeer, die het viertal weet neer te zetten met vooral veel gevoel voor klank uit de elektronische keyboards. Zo zou het titelnummer heel geschikt zijn als soundtrack voor een 'nordic noir'-thriller. De groep loopt ook niet weg voor dansbaarheid, zoals 'Dancer dom' als opener van kant B duidelijk maakt. Een fraaie gastrol is weggelegd voor tenorsaxofonist Nicolò Ricci, die een rauwe, emotionele solo neerlegt op het gespreide orkestrale synthesizerbedje dat Chaerin Im en haar bandleden voor hem leggen. Het popachtige nummer zou zomaar een instrumentale hit kunnen worden. Gedurende het hele album laten de kwartetleden zich van hun muzikaalste kant zien, want van (loos) virtuositeitsvertoon is nergens sprake. Bovendien speelt iedereen ten dienste van het totaalgeluid. Chaerin Im is dan wel de bandleider, die ook alle composities schreef, en haar naam staat het meest prominent op de hoes, maar 'Midnight Resets' is overduidelijk het resultaat van een groepsinspanning.

Herman te Loo

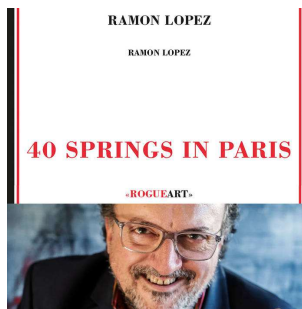
Bezetting:

Chaerin Im (keyboards, composities),
 Siebren Smink (gitaar),
 Matteo Mazzù (basgitaar),
 Ludvig Søndergaard (drums) + Nicolò Ricci (tenorsax).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/23hzpxyb>

RAMON LOPEZ
40 Springs In Paris
 RogueArt

April in Paris.... De lente in de Lichtstad dus, en dat liefst veertig keer. De Spaanse drummer Ramon Lopez (1961) verhuisde in 1985 van Alicante naar Parijs om daar een mooie carrière in de jazzscene (en dan vooral impro) op te bouwen. Hij werkte ook veel met de Duitse pianist Joachim Kühn. Lopez maakte meer dan honderd albums en schopte het zelfs tot Officier dans l'Ordre des Arts et des Lettres par le Gouvernement français. Toe maar. Heeft Han Bennink, zeg maar onze Nederlandse Ramon Lopez, al zoiets ontvangen? Jazeker, in 2012, opgespeld in De Rijk waar hij toen woonde. Daarnaast is Lopez net als Bennink ook een begaafde kunstenaar, een schilder die qua stijl best lid van de Cobragroep had kunnen worden, als hij niet te laat geboren was. Vanwege het veertigjarige jubileum van zijn emigratie heeft de drummer tien solostukken opgenomen in een twee uur durende sessie, gehouden in Studio Rosazul te Barcelona. Dus niet in Parijs... In de 'liner notes' geeft bassist/orkesterleider Didier Levallet hoog op over zijn collega. "Een reis open naar alle windrichtingen, ontvouwd in een open ruimte van vrijheid, rijk in gedeelde ervaringen en altijd op weg naar een welkom avontuur." Nogal bolle taal maar deze tien drumwerken klinken heel in-teger.

Coen de Jonge

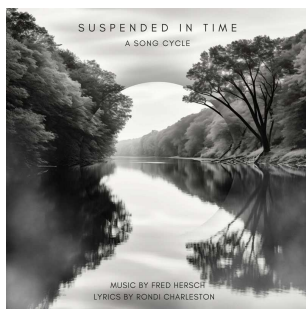
Bezetting:

Ramon Lopez, slagwerk.

Maak hier kennis met Ramon Lopez:

<https://www.youtube.com/watch?v=YufH84oYuHQ>

FRED HERSCH/RONDI CHARLESTON
Suspended In Time (A Song Cycle)
Resilience Music Alliance (RMA)

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/mrxftus>

Bezetting:

Fred Hersch (piano),
 Kate McGarry, Gabrielle Stravelli (zang),
 Bruce Williamson (klarinet),
 Matt Aronoff (bas),
 Kush Abadie (drums)
 Rogerio Boccato (percussie)
 + The Crosby Street String Quartet.

De naam Rondi Charleston zal niet bij iedereen bekend zijn. Omdat bij het album 'Suspended In Time' geen enkele informatie wordt meegeleverd, was enige research nodig om er iets zinnigs over te kunnen zeggen. Het blijkt bijvoorbeeld niet om onbekend jong talent te gaan, maar om iemand die al een flinke carrière achter de rug heeft, aanvankelijk als operazangeres, opgeleid aan het bekende New Yorkse Juilliard Instituut, later actief als (onderzoeks)journaliste en uiteindelijk als jazz-zangeres in het New Yorkse circuit. Samen met de bekende pianist Fred Hersch brengt ze het album 'Suspended In Time' uit, met zeven songs. De door haar geschreven teksten hebben te maken met de Covid-pandemie, die er in de VS flink inhakte - net als in ons land.

Zelf heeft Rondi Charleston long-covid opgelopen en kan daardoor niet meer zingen. Afwisselend nemen haar collega's Kate McGarry en Gabrielle Stravelli de honneurs waar. Slechts één van de teksten wordt door Rondi zelf gedeclameerd. De muziek is van de hand van Fred Hersch. In twee stukken wordt het Crosby Street String Quartet toegevoegd en schuift klarinettist Bruce Williamson aan.

In feite is de term 'song' hier misleidend. Het gaat niet om de bekende in 32 maten gevatte refreinsongs zoals we uit The Great American Songbook kennen, maar om langere poëtische teksten. Er kan worden gedacht aan 'kunstliederen' in een klassieke traditie die al bij Schubert is begonnen. Zo'n Lied (men duidt dit fenomeen met een hoofdletter aan) heeft een langere verhalende tekst en meestal een langere, doorgecomponeerde melodie. De 'songs' op dit album hebben een dergelijke opzet.

Het eerste lied, 'Suspended in time', gaat over het gevoel van wachten en op jezelf teruggeworpen zijn. In een langzame driekwartsmaat wordt het door Kate McGarry gezongen, ondersteund door de grote formatie. Geen jazzsolo's in dit lied en geen doorgaande groove. De drummer speelt melodisch mee met het arrangement. 'Awakenings', met een opgewekte tekst in korte woordjes, wordt gezongen over een funky latin ritme; een pianosolo van Hersch brengt ons in de wereld van de jazz. 'Patience' is een gevoelige ballad, prachtig gezongen door Gabrielle Stravelli. In 'Lullaby' gaat het om de onbereikbaarheid van Rondi's oude moeder, die vanwege covid niet bezocht mocht worden.

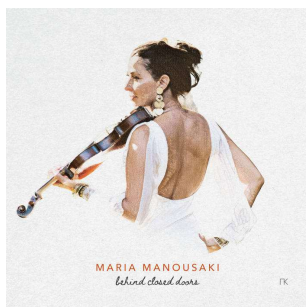
'Fever dreams' wordt door Charleston zelf gedeclameerd, met een emotionele ondertoon. Pijnlijk als je door ziekte niet meer echt voluit kunt zingen, maar ze weet van de nood een deugd te maken.

Het album besluit met 'Here we are', net als het beginstuk in driekwartsmaat en vanuit hetzelfde melodische motief opgezet, maar nu met een tekst over bevrijding en zicht op een nieuw begin.

Al met al is dit een album met subtiele muziek die nog wel aan jazz raakt, maar tevens aan klassieke muziek doet denken. Geen rauwe klanken hier, de muziek is eerder als 'welluidend en beschaafd' te omschrijven. Goed te weten dat er vanuit Amerika ook nog mooie klanken kunnen komen, ten tijde van het geblaf van een woest om zich heen slaand regime.

< ----- **Ruud Bergamin**

MARIA MANOUSAKI
Behind Closed Doors
 PKmusic.com

Je wordt als jazzliefhebber niet vaak gekieteld door Griekse muziek met een hoog gehalte aan jazz en improvisatie. Maar de Griekse violiste Maria Manousaki vult haar cd 'Behind Closed Doors' met melodieën uit Kreta en doet dat met een jazzy aanpak. De mediterrane sfeer voert de boventoon met de nodige melancholie en een ingetogen hartstocht. Maria presenteert zich wel als Grieks, maar het wiegje van deze wereldburger stond in Johannesburg en haar muzikale opvoeding kreeg ze voor een flink deel bij het Berklee College of Music in Boston. Vandaar dat het mixen van vele muziekstijlen haar goed afgaat. De groep rond Maria Manousaki is naast haar vertrouwde kwartet opgetuigd met gastmuzikanten, die weliswaar van Griekse origine zijn, maar net als Maria ergens anders op de wereld vaste grond onder de voeten hebben gekregen. Manousaki kwam ze tegen in haar functie van 'musical curator' van het Cretan World Music Festival in Chania. De Grieks-Amerikaanse vibrafonist Christos Rafalides speelt mee in de openingstune 'Anapolo' en in de titelsong 'Behind closed doors' speelt Andreas Polyzogopoulos trompet. Zo krijgt elk van de zeven gastsolisten wel ergens op deze cd de ruimte. Het merendeel van de nummers is van Maria zelf, die een slecht familiejaar achter de rug heeft. Maar juist het verdriet van verlies weet ze om te zetten in mooie stukken muziek. Zo zie je maar; een kunstenaar heeft kommer nodig om tot fraaie dingen te komen. Toch is niet alles op deze cd in mineur. In het nummer 'Introduction' laat Thomas Meleteas de oud swingen. 'Dragonfly' is een puntige compositie waarin pizzicato op viool en piano prima samen gaan. In het nummer 'Poni tis Panayias' slaat de Griekse weemoed weer toe met zanger Strakis Skarakis. Maria Manousaki zelf kan er ook wat van; haar vioolspel is hartstochtelijk en vol verlangen. Het is haar gouden toon waarmee ze uiteindelijk de zon toch laat doorbreken op deze cd 'Behind Closed Doors'.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Maria Manousaki (viool),
 Dimitris Verdinoglou (piano),
 Michael Evdemon (basgitaar),
 Alekos Roupas (drums) + verschillende gastsolisten.

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/4mn5knvh>

SCANDINAVIAN ART ENSEMBLE & T. STANKO
The Copenhagen Session Vol.1
 April Records

Zomaar een Summer School op het Deense platteland, maar wel één die in het teken stond van jazzmuziek. Het moet er idyllisch zijn geweest, daar in 2015 met trompettist Tomasz Stańko als gastdocent. Stańko bleek wars van sterallures en vanaf de start gedroeg hij zich als een van de cursisten. Het waren voornamelijk jonge muzikanten van Scandinavische origine, maar ook een paar Poolse jazzvogels. Nu, tien jaar later is het resultaat van deze sessies boven water gekomen. De groep cursisten noemde zich het Scandinavian Art Ensemble en heeft na deze jazzcursus in 2016 het resultaat opgenomen. Op de cd 'The Copenhagen Session', die wordt uitgegeven als volume 1, zijn vijf lange stukken te horen. Maar er zit vast nog meer in het vat. Stańko speelt vrijuit met zijn veel geprezen melancholieke toon. De klik binnen de groep is geweldig. De vele mooie aarzelende momenten, waarin het collectief zoekt naar harmonie, zijn uitermate sfeervol en zitten vol verstilde schoonheid, zoals in het stuk 'Before the Rain'. De jonge vocaliste Johanna Elina Sulkunen heeft een warme alt en zingt veelal woordloos. In een aantal stukken zingt ze poëtische teksten. Nu, zo'n tien jaar later, is ze een hogelijk gewaardeerde muzikante die experimenteel vocaal combineert met elektronica. Hoewel Stańko duidelijk aanwezig is geeft hij het groepsproces veel ruimte, zowel collectief als in de improvisaties. Fraai is het stuk 'The bridges that broke on a blue monday' met een intro van vibrafoon en woordloze zang van Johanna. Om daarna het thema unisono te zingen met Stańko. Het stuk is van bassist Richard Andersson die, ook met zijn stuwende bas, de improvisaties van het ensemble stevig op koers houdt. De meeste van de jonge muzikanten van deze Summer School in de Vallekilde Højskole hebben hun weg gevonden in de Europese geïmproviseerde muziek. En Tomasz Stańko zelf? Die is helaas in 2018 gestorven, maar ten tijde van deze opnamesessie voelde de maestro zich hoorbaar zeer senang. **Sjoerd van Aelst**

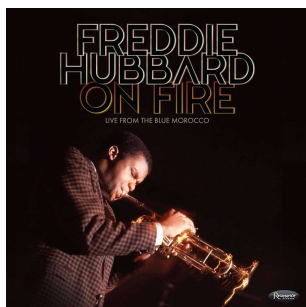
Bezetting:

Johanna Elina Sulkunen (vocals), Tomasz Stańko, Tomasz Dabrowski, Snorri Sigurðarson (trompet), Thomas Hass (sax), Martin Fabricius (vibraphone), Artur Tużnik (piano), Richard Andersson (bas), Radek Wośko (drums).

Beluister hier een nummer van de plaat:

<https://tinyurl.com/4th5xbt6>

FREDDIE HUBBARD
On Fire/Live From The Blue Morocco
Resonance Records

Alweer een onuitgebracht concert op Resonance Records, en ook alweer eentje – net als het in Jazzflits 438 gerecenseerde album 'Blue bossa In The Bronx' van Kenny Dorham – vanuit The Blue Morocco. Een tent waarvan menigeen anno 2025 nog nooit had gehoord, maar die wel degelijk iets voorstelde. En om nog een vergelijking te trekken: ook bij Hubbard hadden de blazers iets meer voorop in het klankbeeld mogen staan. Maar verder is er weinig aan te merken op de geluidskwaliteit, voor een clubconcert uit 1967 dan.

Hubbard (1938-2008) bevond zich trompet-stilistisch halverwege de smaakvolle, soms ingetogen trompettisten als Dorham en de lefgozers op het instrument zoals Maynard Ferguson. Hubbard wilde graag hoog en snel spelen, iets wat hem evenals Lee Morgan relatief makkelijk afging. Natuurtalenten op hun instrumenten, dat waren ze. Maar ze maakten er ook nog muziek bij.

Je hoort zowel fantasievolle (post)bop-lijnen als stratosferische uitspattingen in de trant van 'Kijk 'ns mama, met losse handen!' Het heeft z'n charme, dat ontbreken van elke hoorbare inspanning om wat dan ook uit de trompet te toveren.

Saxofonist Benny Maupin speelt hierin onvermijdelijk de rol van sideman, want na die minutenlange bravouresolo's van Hubbard blijft er weinig te spelen over. Hij blaast dus netjes de collectieven mee. Maar hij pakt ook af en toe uit à la Coltrane of Rollins; de ritmesectie met de toch al fanatieke drummer Freddie Waits weet dan precies wat de bedoeling is.

Wie dacht dat-ie 'Summertime' en 'Bye bye blackbird' zo onderhand wel kende, heeft deze versies nog niet gehoord. Dit album is wederom een bevestiging dat de akoestische jazz ook eind jaren zestig op hoog niveau werd beoefend. Al luisterden er steeds minder mensen naar.

Minder dan tien jaar eerder – in 1958 – was hij naar New York gekomen, waar hij meteen opzien baarde. Collega's spraken nog vele jaren later over 'when Freddie Hubbard first came to New York'. Hij maakte een entree waar weinigen aan konden tippen. Hubbard bleef nog lang op een goed niveau musiceren tot zijn wat roekeloze levensstijl – naar verluidt vooral zijn gewoonte om zonder veel opwarmen op de Bühne te springen – zijn tol eiste; een lipblessure in januari 1993 maakte een einde aan dit vuurwerk. De aandoeining van de bovenlip die de trompetloopbaan van Jarmo Hoogendijk ook zou beëindigen en die Louis Armstrong met moeite had overleefd; zie mijn artikel hierover in Jazzflits 350, 'Een muziekinstrument als martelwerktuig?'

Jeroen de Valk

Bezetting:

Freddie Hubbard (trompet),
 Bennie Maupin (tenorsax),
 Kenny Barron (piano),
 Herbie Lewis (bas),
 Freddie Waits (drums).

Bekijk hier een mini-documentaire over de plaat:
<https://www.youtube.com/watch?v=oNP331m6gcw>

JAZZ OP HET PODIUM

BRIAN MARSELLA TRIO

Bezetting:

Brian Marsella (piano), Trevor Dunn (contrabas), Kenny Wollesen (drums).

Datum en plaats:

3 mei 2025, Bimhuis, Amsterdam.

Meesterpianist, componist, bandleider en docent Brian Marsella (Philadelphia, 1980) is sinds 1998 actief in New York. Hij werd klassiek geschoold en ontwikkelde zich veelzijdig. Bovendien heeft hij een goed gevoel voor humor. Alles wat hij over zijn muziek of zichzelf vertelt, raakt aan ironie. Marsella is al jaren betrokken bij projecten van John Zorn en werkte mee aan vele albums op diens Tzadik label. In 2015 deed hij in het kader van 'Sunday Madness' solo-optredens in The Stone, de club van Zorn, waarbij hij putte uit de driehonderd 'Bagatelles' die zijn gastheer schreef. "Wat vind je van het idee om een trio te vormen met contrabassist Trevor Dunn en drummer Kenny Wollesen", vroeg Zorn hem toen. "Willen zij met mij spelen dan? Natuurlijk, heel graag zelfs!", antwoordde Marsella. "Daar zullen ze inmiddels wel anders over denken", voegde hij daar in het Bimhuis aan toe.

Brian Marsella onthaalde het Amsterdamse publiek op een bedwelmende (jazz)recital. Zijn concert omvatte tal van stijlelementen uit de Westerse pianotradities. Ondanks talloze virtuoze fratsen en huzarenstukjes, doseert hij zijn spel smaakvol en laat hij genoeg ruimte voor momenten van berusting. In bijna al zijn stukken weefde hij geïllustreerde collages vol tedere momenten, furieuze doorgangspassages, verbeeldingskracht en understatementen. Het tegenwicht van zijn kompanen was in al die facetten subliem.

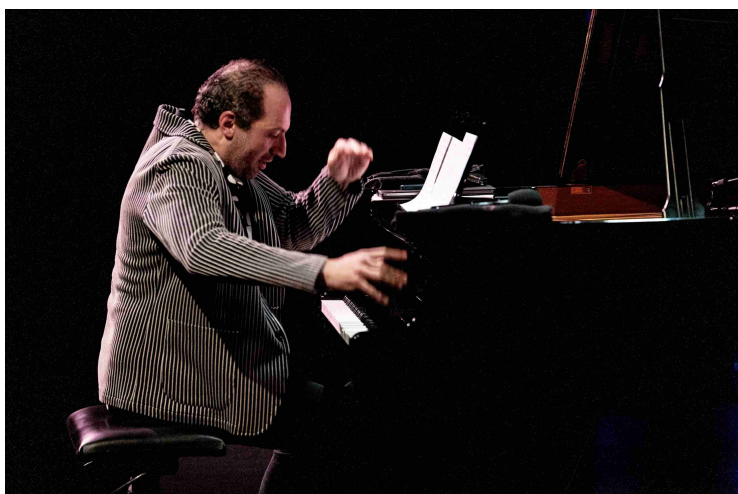
Het concert begon met 'Intersection of dissections', de titelsong van het album dat van de drie in 2019 verscheen. 'No sex in Spain' (omdat iedereen siësta hield) is een ballad vol verlangen, die zich ontvouwde aan de hand van pastiches. In 'Facebook stalker meets craigslist girl' (a modern love story), een stuk vol theater, slapstick en variété, tarteit hij het onmogelijke. 'The hanged man' was een van de hoogtepunten van het concert. Marsella liet de vleugel een multidimensionale taal spreken. Alles kwam aan bod waartoe een piano(trio) zoal in staat is. 'We see', Marsella is groot be-
[vervolg in de rechterkolom...](#)

Het Brian Marsella Trio. (Foto: Joke Schot)

Drummer Kenny Wollesen. (Foto: Joke Schot)

Brian Marsella. (Foto: Joke Schot)

wonderaar van Monk, stak er daarna haast 'gewoontjes' bij af. Voor de Braziliaanse percussionist Cyro Baptista, met wie hij samenwerkte op 'Banquet Of The Spirits', schreef hij 'The southern hemisphere guy in Tenaflly'. In dit Latin georiënteerde stuk werd het tempo onvermoeibaar opgeschroefd. Als toegift klonk 'The rainbow connection', een liedje van Kermit de kikker uit de Muppet Show. Nog eenmaal 'zong' de piano fluweelzacht, in een prachtig uitgewerkt arrangement. Marsella was in topvorm en genoot zichtbaar van de goede sfeer in de zaal. Na zijn concert bleef hij nog lang in het café om met iedereen te kletsen.

Roland Huguenin

IDEMA/SERIERSE QUARTET

Bezetting:

Gijs Idema (gitaar),
Anna Serierse (zang),
Cas Jiskoot (contrabas),
Tim Hennekes (drums).

Datum en plaats:

12 april 2025,
Roode Bioscoop,
Amsterdam.

Het wellicht wat oubollige gezegde 'jong geleerd, oud gedaan' is goed van toepassing op het Idema/Serierse Quartet. Als beginnende conservatoriumstudenten vonden ze elkaar in repertoire uit het American songbook. Materiaal dat hen vormde en hun smaak beïnvloedde. Nu, acht jaar verder, blikken ze op hun nieuwe album 'Serenade In Blue' op die tijd terug. Voor hun derde album verdiepten gitarist Gijs Idema en zangeres Anna Serierse zich opnieuw in de standards. Ze gingen niet op de nostalgische toer, maar staken ze in eigen arrangementen en voorzagen ze van een tijdloze geïmpregeerdheid.

De naamgevers van het kwartet zoeken blijvend naar nieuwe manieren om de klank van gitaar en stem te verbinden. Ze streven naar een perfecte harmonie tussen zang en snaren. Contrabassist Cas Jiskoot en drummer Tim Hennekes bieden hun daarbij een solide ondersteuning. Ze voelen goed aan wat die klank nodig heeft en sturen behulpzaam in de juiste richting mee. Tijdens het concert klonk een aantal onverwoestbare 'evergreens', zoals Lotus blossom', 'Some other time' en 'The man I love'. Een mix van blues en swing maakte 'All too soon' lekker catchy. 'Gone with the wind' was ontdaan van sentimentele opsmuk en bloeide op door een progressievere aanpak, waarbij het viertal goed op stoom kwam. 'Nobody else but me' had een briljante opbouw. In 'Upper Manhattan Medical Group', een instrumentale standard, benutte het kwartet zijn 'unique selling point' optimaal, te weten een fraai evenwicht tussen virtuoos gitaarspel en een veelzijdige zangstem in een swingende formatie die staat als een huis. 'Just in time' was de uitsmijter waar het publiek definitief op losging. Het is bemoedigend dat de jongste generatie op deze wijze, vol bewondering, teruggrijpt op de gouden eeuw van de mainstream jazz.

Roland Huguenin

Cas Jiskoot en Anna Serierse. (Foto: Joke Schot)

Gijs Idema en Anna Serierse. (Foto: Joke Schot)

Een actuele Nederlandse concertkalender staat op:
www.jazzfreak.nl.

OSCAR JAN HOOGLAND & JANNES DEURVORST; LOOT

Bezetting Loot:

Ab Baars (sax, klarinet),
Oscar Jan Hoogland (piano),
Uldis Vitols (contrabas),
Onno Govaert (drums).

Datum en plaats:

11 april 2025,
Bimhuis, Amsterdam.

Op het label Instant Composers Pool/De Platenbakkerij verscheen dit voorjaar 'LOOT', het eerste album met eigen composities van pianist Oscar Jan Hoogland (zie ook Jazzflits 438, pag. 9). Het werd 11 april gepresenteerd in het Bimhuis, Amsterdam. Voorafgaand aan de presentatie gaf Hoogland een duo-concert met drummer Jannes Deurvorst. Daarvoor waren heel wat rekwisieten op het podium gezet. Een greep: een vleugel, een toetsenbord met blootliggende elektromagnetische circuits die interfereerden met twee elektrische melkkloppers, een gitaarversterker, een blikken toeter, een drumstel, een schaakbord op een laag tafeltje bedekt met zwart kleed (wegens tijdgebrek werd de partij afgebroken), een sirene, megafoons en twee draaitafels (waarop min of meer synchroon twee identieke opnamen van Duke Ellington worden gedraaid). Alles kwam aan bod in een concert dat een smakelijke cocktail was van improvisatie, ingevingen en drama. Jannes Deurvorst is een veelbelovend impro-talent en leek wel een kloon van Han Bennink. Die had deze avond eigenlijk op het podium moeten staan, maar moest wegens een verkoudheid verstek laten gaan.

Na de pauze kwam Oscar Jan Hoogland op met zijn kwartet LOOT. Het beschouwt zich blijkens de aankondiging als 'een nieuwe loot aan de stamboom van de Amsterdamse piano-avant-garde, waartoe ook Misha Mengelberg, Guus Janssen, Cor Fuhler en Michiel Scheen behoren'. Wat we hoorden en zagen was kort samengevat een opgefriste ouderwetse janboel. De groep zette de zaal op stelten en ging, deconstructief en absurdistisch, dwars tegen de stroom in. Met zijn energie en mimiek inspireerde Hoogland zijn collega's tot gevatte capriolen in stukken met titels als 'Krijshaan', 'Upperclass Underground (Double U)' of 'Over Het Zijn En Het Hoera'. Het mocht dan muzikaal vaak tamelijk onvoorspelbaar zijn, LOOT smaakt zeker naar meer.

Roland Huguenin

Ab Baars. (Foto: Joke Schot)

**"LOOT zette de zaal op stelten.
We hoorden en zagen een ouderwetse janboel."**

Oscar Jan Hoogland. (Foto: Joke Schot)

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

VARIA

Amersfoorts eerbetoon aan trompettist Chet Baker

Op 14 mei wordt in Observant (Amersfoort) eer betoond aan Chet Baker. Het is dan op één dag na 37 jaar geleden dat de Amerikaanse trompettist in Amsterdam overleed. Vanaf 20.30 uur geeft trompettist Gerald van Dijk een concert met als begeleiders pianist Jasper Lekkerkerk, bassist Bas Hörchner en slagwerker Jai-Jai Vos. Ook zijn ter plekke foto's van Chet Baker te bekijken. Ze werden in 1988 gemaakt door Paolo Gant, tijdens een concert in Mestre, Italië. Tevens zijn die avond gesigeneerde exemplaren verkrijgbaar van de biografie die Jeroen de Valk over Chet Baker schreef. Sinds de eerste editie van dat werk in 1989, verscheen het in zes talen. Een recente vertaling in Italië – Chets tweede thuisland – werd zeer gunstig ontvangen.

Gratis zondagse jazz in Den Haag

Onder de noemer 'Jazz Em Brasse' presenteert Podium De Nieuwe Kamer jazzconcerten op zondagmiddagen op het Kunstenplein van dans- en concerttheater Amare in Den Haag. De concerten zijn vrij toegankelijk. Wel wordt in de pauze een vrijwillige bijdrage gevraagd om live jazz op deze locatie in stand te kunnen houden. Op 4 mei trad het Rembrandt Quartet op. Fleurine & Feminine Flowers geven 25 mei een concert.

De beste jazz van Bandcamp

Maandelijks maakt het muziekplatform Bandcamp een overzicht van de 'beste jazz'. Het is een heerlijke bron van nieuwe jazz, zegt onze medewerker Jaap Lampe. Hij beveelt het overzicht van harte bij u aan. Dit is de link naar de beste jazz van de afgelopen maanden: <https://daily.bandcamp.com/best-jazz>.

Billie Holiday eind jaren veertig. (Foto: William P. Gottlieb)

'Vreemd fruit' in het Concertgebouw

Twee veelbesproken Nederlandse optredens van zangeres Billie Holiday in 1954 draaiden uit op een dramatische vertoning. Tot wanhoop van de organisatie verscheen ze zaterdagavond 23 januari uren te laat in gebouw De Waakzaamheid te Koog aan de Zaan. Oorzaak: halverwege de rit was ze in paniek geraakt, dacht dat ze werd ontvoerd en sommeerde de taxichauffeur om terug te keren naar Amsterdam. Nadat ze uiteindelijk toch bij de Swing Society Zaanstreek was aangekomen, hield ze het na het zingen van twee songs (a capella) voor gezien. Ze moest op tijd in Amsterdam te zijn voor haar nachtconcert in het Concertgebouw. Zodra ze daar 'Strange fruit' aanhief, een aanklacht tegen lynchpraktijken in het zuiden van de Verenigde Staten, steeg achter in de zaal gelach op. Voor de zangeres was dit het sein om haar voordracht onmiddellijk te staken. Verontwaardigd verliet ze het podium, niet van plan om terug te keren. Was hier sprake van een cultuurclash, speelde haar drugsgebruik de Lady parten, reageerde ze geprikkeld als gevolg van een te overladen tourschema? Hans Hylkema en Rudie Kagie verdiepten zich erin en deden op 11 mei verslag van hun bevindingen in het VPRO-programma OVT op Radio 1. Het programma is terug te beluisteren via: <https://www.nporadio1.nl/podcasts/ovt>.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

BIMPRO-VIERING JAZZDAG

30 april, Bimhuis, Amsterdam

Omdat de algemene ledenvergadering van de BiMpro dit jaar op de Internationale Jazzdag (30 april) viel, nodigde deze belangenvereniging - samen met de Vereniging Nederlandse Jazzpodia en Jazzfestivals (VNJJ) en het jazzkanaal World of Jazz - aansluitend musici, organisatoren, fondsen, boekers en journalisten uit voor een feestje in het Bimhuis, Amsterdam. Voordat de muziek losbarstte, spraken eerst de drie organisatoren een woordje. Voor Pieter Schoonderwoerd, voorzitter van de VNJJ, smaakte het initiatief al meteen naar meer. Hij sprak de hoop uit dat de avond de start zou zijn van een intensievere promotie en viering van de Jazzdag in Nederland. Bimpro-voorzitster Fleurine maakte de aanwezigen attent op de Voice for Jazz Musicians in Europe, een platform dat de rechten van Europese jazzmuzikanten vertegenwoordigt, en dat sinds een aantal jaren bestaat. Sinds 2020 komen federaties, vakbonden en verenigingen van jazzmuzikanten uit diverse landen bijeen om één stem te vinden voor muzikanten op Europees niveau. De Amerikaanse jazz wordt hier al meer dan honderd jaar omarmd, merkte Fleurine op, maar de waardering van Europese jazz is in de Verenigde Staten nog altijd minder vanzelfsprekend. Ze moedigde iedereen aan zich meer te gaan verdiepen in de rijke Europese jazzcultuur.

Binnen onze landsgrenzen is de afgelopen jaren gestreden voor meer jazz op de publieke radiozenders. Het magere resultaat daarvan is het programma 'Round Midnight', dat de NTR op NPO Soul & Jazz op werkdagen via internet uitzendt tussen 23.00 uur en middernacht. De Concertzender pakte het grootser aan en zette World of Jazz op, een niet-commerciële zender waarop 24/7 jazz en world wordt uitgezonden.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Vlnr: Brad Mehldau, Floor Polder en Jurriaan de Kok.
(Foto: Joke Schot).

Wisseling van de wacht. Pianist Brad Mehldau en bassist Bert van Erk komen even op adem. (Foto: Joke Schot)

De homepage van de website van het kanaal bevat tal van links die direct toegang geven tot concertagenda's, nieuws en jazz-media. Programmaleider Arjan Went lichtte toe dat de website een schakel wil zijn tussen het professionele veld en liefhebbers. Hij vertelde dat uit twee recente onderzoeken blijkt dat tussen de 1,8 en 2,2 miljoen Nederlanders jazz of world aanwijzen als hun favoriete muziekstijl. Hij hoopt dat die groep gaat luisteren naar World of Jazz.

Om 20.30 uur was het tijd voor muziek. De BiMpro-bestuursleden Fleurine (zang), Susanne Alt (altsax), Folker Tettero (gitaar) en Jurriaan de Kok (contrabas), aangevuld met Brad Mehldau (piano) en Niek van Wiggen (drums), betraden als eerste het podium. Daarna volgden diverse wisselingen. We hoorden verder nog Nadja Filtzer (zang), Mirjam van Dam (zang), Simone Honijk (zang), Sara Lee Vos (zang), Susana Raya (zang), Ronald Snijders (dwarsfluit), Floor Polder (dwarsfluit), Max van Houttum (tenorsax), Durk Hijma (gitaar), Jina Sumedi (piano), Joshua Herwig (cello), Arnold Dooyeweerd (contrabas) en Bert van Erk (contrabas).

Roland Huguenin

FESTIVALS

UTRECHTS JAZZFESTIVAL

Janskerkhof, Utrecht

1 juni 2025

(<https://www.utrechtsjazzfestival.nl/>)

Met onder anderen: Ceresband, Red Hot 100 Big Band, MOB's Animal Farm, Pocket Changes en Kitchen Collective.

JAZZ MIDDELHEIM

Park den Brandt, Antwerpen

6 juni tot en met 9 juni 2025

(<https://jazzmiddelheim.eu/nl>)

Met onder anderen: aki, Bram Stadhouders ft. B.O.X, Dorian Dumont Large Trio 'La Volte', Helena Casella, Stéphane Galland & The Rhythm Hunters XTND, Dee Dee Bridgewater, De Looze/Baron/Morgan/Roberts, Emma-Jean Thackray, Jeroen Van Herzele & Stéphane Galland, Jan Garbarek Group ft. Trilok Gurtu, The Bad Plus en Theo Croker.

JAZZ IN DUKETOWN

Binnenstad, 's Hertogenbosch

6 tot en met 8 juni 2025

(<https://www.jazzinduketown.nl/>)

Met: Dee Dee Bridgewater, Amina Figa-rova Sextet, BRUUT!, Kika Sprangers, Francesca Tandoi, Benjamin Herman Trio, Maite Hontolé & Ramón Valle, Paradox Jazz Orchestra, Idema/Serierse Quartet en Mehmet Polat Quartet.

JAZZ AAN DE SJTASIE

De Sjtasie, Swalmen

6 tot en met 8 juni 2025

(<https://www.jazzaandesitasie.nl>)

Met onder anderen: Goudsmit & Trujillo, Philip Catherine & Martin Sasse, Johan de Haan/Werner Lauscher/Mimi Verderame/Boris van der Lek, Han Ben-nink & Hans Dulfer, Mike Roelofs-Bart Oostindie Hammond Trio en het Benjamin Herman Trio - Nostalgia Blitz.

RED LIGHT JAZZ

Diverse locaties centrum, A'dam

6 tot en met 8 juni 2025

(<https://redlightjazz.com>)

Met onder anderen: Hans Dulfer, Rob van de Wouw Quartet, Jan van Duikeren Quartet, Vincent Pino Trio, Liquid Spirits, Amsterdam Funk Orchestra feat. Lilian Vieira, Philip Lassiter, Beigga feat. Kika Sprangers, Ben van Gelder, Ronald Snijders en Liva Dumpe & River Adomeit.

BIG BAND FESTIVAL HENGLO

Schouwburgplein, Hengelo

8 juni 2025

(<https://tinyurl.com/5c7sn38t>)

Met: Bigband Hengelo, Bigband Straight Ahead, Big Bang, Bigband Almelo en Fraggie Jazz Orchestra.

JAZZ IN BEELD

JAZZAHEAD! 2025

Het Juanjo Corbalán Quartet (uit Paraguay) speelde tijdens de Overseas-showcases. Op de foto de leider op Paraguayaanse harp en Lara Barreto op sax.

Bezoekers van het beursgedeelte van Jazzahead! (Foto's: Eric van Nieuwland)

FESTIVALS (vervolg)

Tuba Skinny speelt in Enkhuizen.
(Foto: Sarrah Danziger)

ENKHUIZEN JAZZFESTIVAL

Diverse locaties, Enkhuizen

13 tot en met 15 juni 2025

(<https://www.jazzfestivalenkhuizen.nl/>)

Met onder anderen: Tuba Skinny, Freetime Old Dixie Jassband, Nanna Carling Swing Band, Cosimo and the Hot Coals en Mama Shakers.

MUSICIANS PARADISE

De Nieuwe Stad, Amersfoort

12 tot en met 15 juni 2025

(<https://musiciansparadise.nl/>)

Met onder anderen: Eric Vloeimans, Hans Dulfer, Sanne Sanne, Brussels Jazz Orchestra, Izaline Calister & Ed Verhoeff ft. Angelo Verploegen, Zuco 103, Baer Traa, Lucas Santana, Cor Bakker & Fay Claassen, Tom Beek en Fleurine.

ZEELAND JAZZ

Diverse locaties, Terneuzen

13 tot en met 15 juni 2025

(<https://www.zeelandjazz.nl/>)

Met onder anderen: Josee Koning, Steffen Morrison, Kraak & Smaak, Susanne Alt, Gianna Tam & La Banda, Mozes Rosenberg Trio, Max Horak en Maite Hontelé & Ramón Valle.

JAZZBOZ

Binnenstad, Bergen op Zoom

13 tot en met 15 juni 2025

(<https://www.jazzboz.nl/>)

Met onder anderen: New Cool Collective, Benjamin Herman Trio, Original Victoria Band, Bram van de Glind, Rik Mol, Hans Dulfer en Kwint Hendriks.

BIGBAND BATTLE 2025

GC 't Blikveld, Bonheiden

19 tot en met 21 juni 2025

(<https://www.blikveld.be/bigbandbattle25>)

Met: Brussels Jazz Orchestra & Philippe Thuriot (Sint-Romboutskathedraal, Mechelen), The Royal Band of The Belgian Navy & Eric Melaerts, Swingtimers Big-Band, The Jazzoline Orchestra, Main Stream Bigband, 2440 Big Band en Castle B Bigband.

JAZZ IN BEELD

JAZZAHEAD! 2025

Tijdens de Clubnight op 25 april werden op diverse podia in Bremen bijna honderd concerten gegeven. De Utrechtse formatie Para.dice speelde in de Himmelssaal. De formatie bestaat uit zes vrouwen: Noah Stakenborg (gitaar), Julia Kooreman (bas). Nina Zuure (viool), Julia Koenen (trompet), Mathilde van der Meij (sax) en Fleur Peereboom (sax).

Vier van de drieduizend jazzprofessionals die in Bremen waren.

De in Stockholm woonachtige Italiaanse bassiste-componiste Ilaria Capalbo liet van zich horen in de European Showcases. (Foto's: Eric van Nieuwland)

FESTIVALS (vervolg)

Youn Sun Nah komt naar Tournai.
(Foto: Joke Schot)

RONSE MIDSUMMER JAZZ

Tuinen TIO3, Ronse

20 tot en met 22 juni 2025

(<https://midsummerjazz.be/>)

Met onder anderen: Lady Linn & The Magnificent Seven, Jasper Steverlinck, Steven De Bruyn & Jasper Hautekiet, Nicolas Kummert Quartet, Jef Neve & Teus Nobel en het Brussels Jazz Orchestra feat. Camille Bertault.

ZEELAND JAZZ

Diverse locaties, Vlissingen

20 tot en met 22 juni 2025

(<https://www.zeelandjazz.nl>)

Met onder anderen: Camilla George, Paradox Jazz Orchestra met Marius Preda, Sly M o.l.v. Ben van den Dungen, Peax met Ties Mellema, Zuco 103, The Ploctones en Luna Maki.

JAZZ IN 'T WEB

Theater 't Web, Bleiswijk

21 juni 2025

(<https://tinyurl.com/mr8b9rs8>)

Met onder anderen: Yvonne Smeets & Olaf Tarenskeen en The Ghost, The King and I. Jazz in 't Web start om 15.00 en duurt tot circa 22.30 uur.

TOURNAI JAZZ FESTIVAL

Centre culturel, Tournai

25 tot en met 29 juni 2025

(<https://www.tournaijazz.be/>)

Met onder anderen: Youn Sun Nah, Brad Mehldau, Flat Earth Society, Jasper Steverlinck, Aleph Quintet, Johan Dupont Trio, Vincent Peirani, Echo Woods Sextet en The Monk Jazz Messengers.

NORTH SEA ROUND TOWN

Diverse locaties, Rotterdam

26 juni tot en met 13 juli 2025

(<https://www.northsearoundtown.nl/>)

Tijdens **North Sea Round Town** zijn er zo'n 350 concerten op 125 locaties variërend van (jazz)podia en pleinen tot kerken en stations, (voormalige) zwembaden, kunstgaleries, verzorgingstehuizen en nog veel meer.

JAZZ IN BEELD

JAZZAHEAD! 2025

De Zwitserse jazz werd dit jaar extra belicht, onder meer in de RECONNECT-showcases. Daarin stonden drie Zwitserse formaties. Allereerst het Louis Matute Large Ensemble. Met vlnr: leider Louis Matute, Zacharie Ksyk en Léon Phal.

Verder verzorgde de Cubaans-Zwitserse violiste en zangeres Yilian Cañizares een showcase namens Zwitserland.

En ook de Zwitserse pianiste-componiste Manon Mullener mocht met haar kwintet tijdens de RECONNECT-showcases optreden. (Foto's: Eric van Nieuwland)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

ALLEN EAGER (DEEL 2) (1927-2003)

Lester Young-volgeling saxofonist Allen Eager is een vergeten jazzman. Zijn rijke loopbaan pluizen we in twee afleveringen uit. De eerste aflevering stond in Jazzflits 438. We maakten daar een tussenstop in 1953. Hier pakken we de draad in dat jaar weer op. Door de tekst zijn in het blauw discografische notities gegeven.

In **1953** was Allen Eager te gast in Montreal bij de Jazz Workshop van de Canadese pianist Paul Bley (1932-2016). Hij speelde er met bassist Neil Michaud (1932-2006). Ook is hij dat jaar en de jaren daarna weer in de studio te vinden voor plaatopnames.

37 Op 19 september 1953: het Allen Eager – Howard McGhee Quintet in de Birdland (Marshmallow 102);

38 Op 16 augustus 1954: een octet van pianist George Handy (1920-1997) is in de Webster Hall, Manhattan, NYC, opnamen staan op 'Handyland, USA', met Ernie Royal, Kai Winding, Allen Eager, uitgebracht op het label 'X', een afdeling van Radio Corporation of America;

39 Op 29 maart en 1 april 1955: 'Tony Fruscella featuring Allen Eager' – 'an underground jazzman', trompettist Fruscella (1927-1969): in april in kwartet met Eager, Bill Triglia (piano), Bill Anthony (bas), Junior Bradley (drums), voor maart waren trombonist Chauncey Welsch en Danny Bank op baritonsax toegevoegd (Complete Capitol Studio Recordings, Jazz Factory 22808); **(1)**

40 Begin 1956 nam Bethlehem Records een reeks nummers op met Frank Hunters orkest. Sommige werden in 1959 in Chicago aangeboden aan zangeres Lorez Alexandria (1929-2001). Zij mocht die 'overdubben' met haar vocals voor het album 'The Band Swings, Lorez Sings', met het Frank Hunter's Orchestra waarbij Allen Eager, in Chicago (King LP 657) – King Records had intussen Bethlehem opgekocht (Fresh Sound 979);

41 In maart 1956, Frances Faye, 'Relaxin' With Frances Faye', met Frank Hunter's Orchestra – zangeres Faye (1912-1991) met bigband waarin Eager, Nick Travis, gitarist Sal Salvador (1925-1999), Oscar Pettiford, Shadow Wilson (Bethlehem BCP62, Avid 1177).

vervolg in de rechterkolom...

Allen Eager in de Arcadia Ballroom, New York, ca. mei 1947.
(Foto: William P. Gottlieb)

Halfweg **1956** zoekt Eager zijn geluk in Parijs, misschien op de vlucht voor zijn drugsverslaving. Hij heeft er ongetwijfeld opgetreden met de Nederlandse pianist Nico Bunink (1936-2001). Met het geld van zijn moeder kocht hij machines om ijsjes te verkopen aan de Franse Riviéra om zo fortuin te maken. Helaas waren de Franse wetten de buitenlanders daar niet goed gezind. Vandaar dat Eager terugkeerde naar de muziek. Hij nestelt zich in de kringen van de 'nouvelle vague' en raakt bevriend met filmregisseurs Roger Vadim, Louis Malle en Rex Harrison en met het vrouwelijk schoon Brigitte Bardot, Catherine Deneuve en Jane Fonda. In Club Saint Germain was Eager de attractie. Hij schakelt over op altsax en laat tenorwerk over aan Barney Wilen (in Jazzflits 418 is aan Wilen uitgebreid aandacht besteed).

Beluister hier het album dat Allen Eager in 1952 voor het label Savoy maakte: <https://tinyurl.com/4trp6mds>

42 Op 12 en 16 juli 1956, Christian Chevalier and his Orchestra, bigband met Roger Guérin (trompet), Billy Byers (trombone), Eager, William Boucaya (baritonsax), Pierre Michelot (bas) (Prince du Jazz Français ESF 1132, Fresh Sound 893);

43 Op 24 september 1956, Martial Solal, 'Réunion à Paris', Jimmy Deuchar (trompet), Billy Byers, Eager, pianist Martial Solal (1927-2024), met de in Brussel geboren bassist Benoît Quersin (1927-1992), Kenny Clarke (drums) (Fresh Sound 978).

vervolg op de volgende pagina linksboven...

In november 1956 en november **1957** is trompettist Miles Davis in Parijs, met als Franse begeleiders pianist René Urtreger, bassist Pierre Michelot en soms saxofonist Barney Wilen. Eager was bevriend met Miles. Hij deelde zijn interesse voor mooie kledij en snelle auto's. Davis en Eager keken belangstellend naar de Jaguar van Marcel Romano (1928-2007), artistiek leider van Club Saint-Germain. Terug in New York neemt Eager Miles mee naar autopiloot Luigi Chinetti, de importeur van Ferrari in de VS. Miles koopt een gebruikte Ferrari, maar tijdens een proefrit botst hij tegen het voertuig van een ventende bakker.

44 Op 8 januari 1957 in Studio Fagon in Parijs: octet van pianist Henri Renaud (1925-2002), met Eager, saxofonist Jean-Louis Chautemps (1931-2022), en de in Brussel geboren bassist Jean Warland (1926-2015) (Ducretet-Thomson 300V027);

45 Stamt de plaat 'Dance And Mood Music' van Henri Renaud et son Quartette uit deze periode 1956-1957? Trompettist Sonny Grey (1925-1987) is vermeld. Behalve Eager zijn de musici verder onbekend. Franse gerenommeerde jazzjournalisten konden geen informatie geven (Chappell DMM 308).

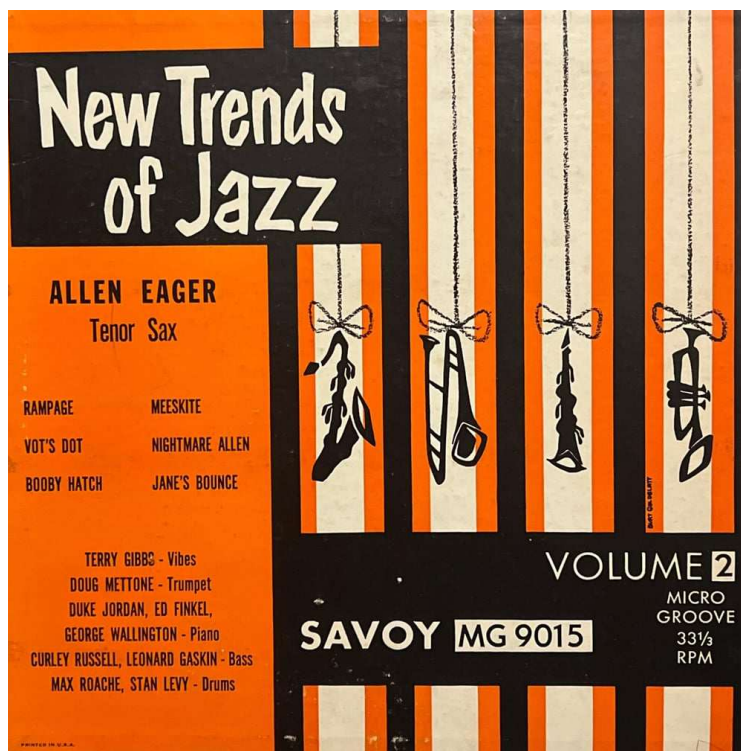
In juni 1957 speelt Eager in de Parijse club Le Caméléon. Volgens Jazz Magazine 689 van november 2016 trad Eager daar op met Henri Renaud, Jean-Claude Fohrenbach en Bernard Vitet. Op een avond kwam Marlon Brando binnen. Die was in Frankrijk voor de filmopnamen van 'Le Bal des Maudits'.

Op 24 juni 1957 wordt in Parijs de Palmarès van de Académie du Jazz uitgereikt. De muzikale ambiance wordt verzorgd door het Allen Eager Quartet, met Nico Bunink, bassist George Luca en drummer Al Levitt (1932-1994). Eager speelt altsax. Het concert werd opgenomen voor de radio en uitgezonden op 4 augustus 1957.

Na achttien maanden Parijs keert Eager in november 1957 terug naar de VS. Terug thuis geeft hij de muziek een tijdje op. Na een avontuur in Hunter Mountain, Aspen, Colorado wordt hij skileraar en gaat hij paardrijles geven.

46 Op 4 en 5 december 1957: Gerry Mulligan and the Sax Section, 'The Gerry Mulligan Songbook', met Eager, Lee Konitz, Al Cohn, Zoot Sims – arrangementen van Bill Holman (World Pacific WP-1237, Blue Note 33575, Mosaic Select 21).

vervolg in de rechterkolom...

De hoes van de plaat die Allen Eager in 1952 met onder anderen Terry Gibbs en Duke Jordan voor het label Savoy maakte.

In **1958** schrijft Jack Kerouac (1922-1969) over de beat generatie in 'The Subterraneans'. Zijn karakter Roger Beloit is gebaseerd op Allen Eager. Het is eigenaardig dat eind 1959 bij de verfilming van het boek geen rol was weggelegd voor Eager, maar wel voor André Previn, Gerry Mulligan, Carmen McRae, Art Farmer, Art Pepper en Bill Perkins als tenorsaxofonist.

'An Ace Face – The Adventures of Allen Eager' is een selectie van 35 opnamen van 1946 tot 1956 - (2cd-Giant Steps Recordings GSCR 023).

Begin juli **1960** duikt Eager even op tijdens Newport Rebels, het rebelse tegen het Newport Jazz Festival gerichte festival van bassist Charles Mingus in Newport. Eager speelt altsax in een groep rond Kenny Dorham, Kenny Drew, Wilbur Ware, Art Taylor en Teddy Charles. Maar hij speelt stroef – het gebrek aan oefening laat zijn sporen na – de oude Eager vlamt sporadisch op. Nico Bunink was er ook met andere musici.

Na het festival begint voor Allen Eager een muzikale stilstand van tientallen jaren. Hij pakt zijn saxofoon pas weer op in 1982. Mogelijk speelt hierbij mee dat Eager in 1959 een paar vormde met Peggy Mellon Hitchcock (**2**), een vermogende erfgename van de rijke Mellon familie, de oprichters van Gulf Oil (**3**). Het haalde indertijd de roddelblaadjes. Dankzij haar fortuin kwam hij niets te kort en kon hij leven als een playboy. Ze kocht een Ferrari voor hem om op 28 mei 1961 deel te nemen aan de 1000 km Rennen Nürburgring, een langeafstandsrace die plaatsvindt op de Nürburgring in Duitsland.

In 1961 en 1962 neemt Allen Eager deel aan meerdere autoraces, bijvoorbeeld op 25 maart 1961 aan de '12 Hours of Sebring' in Florida. Met co-pilote Denise McCluggage (1927-2015) behaalt hij de tiende plaats met zijn Ferrari 250 GT SWB. In juli 1963 brak Eager zijn benen in een crash. Hij had verschillende ongevallen met ernstige verwondingen.

vervolg op de volgende pagina linksboven...

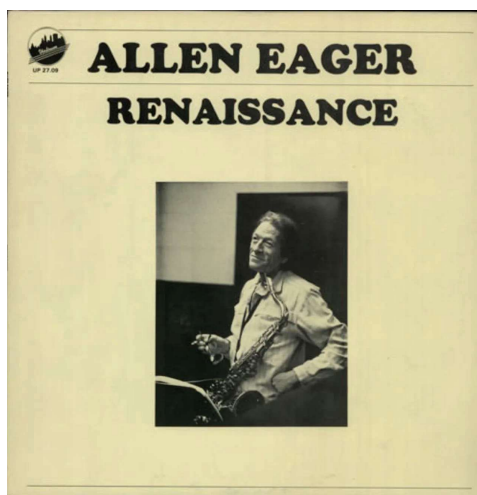
Als muzikant is Eager grotendeels inactief in de jaren zestig en zeventig. Er staat geschreven dat Eager samenwerkte met Frank Zappa. Zijn dochter Ominé schrijft me: 'Allen Eager didn't play with Frank Zappa'. Het is dus een fabel dat Eager meespeelt op Zappa's 'Hot Rats' van de zomer 1969.

In **1972** verhuisde de familie Eager naar Florida. Eagers relatie met Peggy Mellon Hitchcock was toen al een tijd beëindigd. Vanaf zijn nieuwe adres vraagt Eager aan Al Cohn om hem een tenorsaxofoon te bezorgen. Cohn woonde indertijd in Pennsylvania.

In **1977** wilde Allen Eager terugkeren in de jazzwereld, maar er was geen werk voor hem. Hij startte muzieklessen aan de University of Miami. Niemand wist dat hij kon spelen. Ontgoocheld omdat niemand hem boekte, verbleef hij in Miami Beach waar zijn moeder een appartement had.

We komen zijn naam in **1982** weer tegen in de concertagenda van het West End Cafe, New York.

47 Op 8 februari 1982: 'Zoot Sims In Florida', met Allen Eager en het trio van clubeigenaar-pianist Bubba Kolb (°1940), bassiste Louise Davis (1929-2018) en Harvey Lang (drums) in World Village Lounge, Florida (Jazzbank M1096);

48 Op 25 maart 1982 gaat Eager in de studio voor zijn 'Renaissance'-plaat, met Hod O'Brien, Teddy Kotick en Jimmy Wormworth (Uptown 27.09). Zegt pianist Hod O'Brien: "Eager speelde alsof hij nog nooit op een sax had gespeeld, precies een debutant. Maar hij had lef en kuren. Hij kafferde op de ingehuurd ritmesectie tijdens een voorafgaand concert in het West End Café. Hij wilde meer free spelen".

vervolg in de rechterkolom...

Terug van weggeweest deed Allen Eager tijdens het Kool Jazz Festival 1982 mee aan een Lester Young-eerbetoon.

Van 21 en 22 mei 1982 bestaan opnamen van Allen Eager en Art Farmer in The Canteen, Londen, met Bunny Thompson (piano), Jim Richardson (bas) en Clive Thacker (drums).

Op 9 juni 1982 is Eager in Engeland voor een concert in Manchester. Aansluitend geeft hij een aantal concerten in Nederland met pianist Rein de Graaff (°1942). Samen met gitarist Doug Raney (1956-2016) en Reins vaste medewerkers bassist Koos Serieuse (1936-2017) en drummer Eric Ineke (°1947). Ze traden op in Laren, Utrecht, Amsterdam, Groningen en Rotterdam. Het was geen succes. Volgens De Graaff was Rotterdam het enige goede concert.

Van 8 tot 26 augustus 1982 is een Allen Eager Quintet opnieuw in de Londense jazzclub The Canteen, nu met Jon Eardley, Ted Beament, Phil Bates en Steve Argüelles (°1963).

Sigarettenfabrikant Kool - met de meest verfrissende sigaret - en George Wein (1925-2021) vonden dat jazz en roken goed te combineren viel en zetten in augustus 1976 het eerste Kool Jazz Festival op poten. Op 30 juni 1982 was Frank van Dixhoorn tijdens dit festival in Waterloo Village, Stanhope, NJ. getuige van een 'Salute to Pres'. Het eerbetoon aan Lester Young werd uitgevoerd door een bigband met de saxen van Stan Getz, Al Cohn, Zoot Sims, Allen Eager, Buddy Tate, Budd Johnson en Cecil Payne.

[vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

Van juni tot augustus **1983** werd de film 'The Enchanted' opgenomen. Allen Eager was erbij in Wauchula-Arcadia (Florida) en zorgde met humor en muziek voor een goede sfeer. Filmregisseur Carter Lord bevestigt mij: "He was in good health. He played for fun and to serenade us from time to time. Just for short songs and things. But he was not playing gigs or at events." Helemaal juist is dat laatste niet. Want in 1983 maakte Eager een toer met trompettist Dizzy Gillespie (waar ik geen verdere informatie over vond). Ook trad hij op 9 juli 1983 op met het Shelly Manne Session Sextet op het North Sea Jazz Festival. Daar speelde hij met Ack van Rooyen, Curtis Fuller, Mose Allison en Mike Richmond. Eager was er bij op tenorsax.

Van 21 mei tot 8 juli **1984** studeerde de Duitse drummer Ernst Bier (°1951) bij Elvin Jones in het Atlantic Center for the Arts in Smyrna Beach, Florida. In die cursus kwamen Eager en bassist George Morrow (1925-1992) meespelen bij de Amerikaanse vrienden. (Morrow was van 1954 tot 1958 werkzaam bij Max Roach. Vanaf 1976 actief in de Village Jazz Lounge in Disney World, Orlando in Florida.)

Op 19 juli 1984 doet Eager andermaal Nederland aan voor het Camel Jazzfestival in het Concertgebouw te Amsterdam. Op het podium: trompettist Chet Baker prachtig op dreef, met pianist Michel Graillier (1946-2003), bassist Jan Voogd (°1955) en drummer John Engels (°1935). "Terwijl Chet in goede conditie was, probeerde Eager mee te spelen, hij miste de routine", aldus Jeroen de Valk. Zelf zei Eager over de samenwerking: "Chet schotelde mij ingewikkelde partituren voor die ik op zicht moest lezen. Chet had a great ear. Al, Zoot, Gerry, Stan Getz were all like that too, because they could hear anything and play it. I'm not in their league. I'm probably up near the top of the second division".

49 Op 27 april 1986, Phil Urso, 'Taking Sides', met Pete Minger, Phil Urso, Eager, Eddie Higgins, Don Coffman en Steve Bagby, in Miami, Florida (Spinnster 0008).

In **1986** komt Eager nog eens naar club The Jazz Showcase in Chicago.

Pas in **2001** vond ik weer een volgend teken van leven van Allen Eager. Op 26 mei 2001 neemt hij in Redondo Beach, CA als panellid deel aan een debat over [vervolg in de rechterkolom...](#)

Charlie Parker. Samen met Stan Levey (1926-2005), Med Flory (Supersax), Sir Charles Thompson, Hank Jones (1918-2010) en Pete Rugolo (1915-2011). Moderator was jazzjournalist Don Heckman. Rein de Graaff was daar ook als belangstellende jazz-pianist.

Eagers leven was een hindernisloop zonder 'happy end'. Hij werd Joods opgevoed. Van zijn schoolopleiding is niet veel bekend. Erg betrokken bij het opgroeien van zijn kinderen was hij niet. Een echt gezinsleven hadden die niet. Veel geld ging naar drugs-verslaving van vader en moeder. Op het eind van zijn leven keek hij verbitterd terug: "Zie me hier zitten, zonder kredietkaart en levend van de Social Security. Heroïne heeft mijn leven verwoest. Ik droomde nog van de West Coast. Ik speelde in Los Angeles met Sir Charles Thompson en Barry Harris. De eerste nummers waren steeds moeilijk, maar stilaan kwam ik weer op dreef".

De laatste jaren had Allen een goede relatie met Charné Porter, een vriendin die enkele huizen verder woonde en aan zijn sterfbed stond. Hij verbleef in een verpleeghuis voor terminale zieken. Twee weken na de diagnose leverkanker stierf hij op 13 april 2003 in Daytona Beach. Vier dagen later stond het overlijdensbericht in The Daytona Beach News. Er was geen uitvaartdienst. Zijn collega's konden er niet zijn, ze wisten niet eens dat hij overleden was of waren zelf al dood. Na de crematie werd de asurn bijgezet bij die van zijn moeder in Miami Dade, Florida. Zijn ex-vrouw Nancy overleefde hem, alsook zijn zoon Jacob en twee dochters, Ominé Eager en Zoe Griffin. Hij was 76. Wat triest dat heroïne het leven van zo'n grote kunstenaar bepaalde. Gelukkig is er zijn muziek. Het zij zo.

Erik Carrette

De auteur dankt Rein de Graaff, Eric Ineke, Jeroen de Valk, Thomas Op De Coul van Muziekweb, Bert Vuijsje en Ominé Eager voor hun informatie. Sinds enkele jaren vind ik verder een secure informant in Rancho Cucamonga: Alan Westby. Hij levert voor mij onvindbare informatie aan, waarvoor dank. Ook werd voor dit stuk gebruikgemaakt van Jazz Journal van november 2003: 'Allen Eager with Gordon Jack'. De inhoud werd hernoemen in Jazz Profiles van Steven Cerra.

Voetnoten:

1

In 2019 verscheen het boek 'Tony Fruscella: una perla nascosta nella vita frenetica di New York', geschreven door Enrico Caniato, in het Italiaans, 150 bladzijden.

2

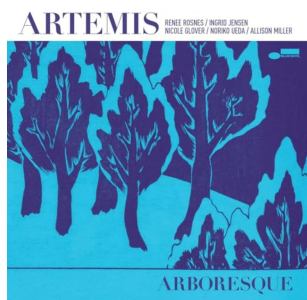
Ze inspireerde ooit Mingus tot een nieuwe compositie. Hij was erbij toen Peggy wat blauw plastic aan wilde brengen op een dakraam. Hij componeerde over het voorval 'Peggy's blue skylight'. Mingus speelt het op 6 november 1961 in de studio voor zijn album 'Tonight At Noon' (Atlantic 1416).

3

Een broer van Peggy mocht in Millbrook, NY beschikken over een domein van 10 vierkante kilometer plus een exuberante villa uit 1912, 'may be the State's strangest home'. Er werd commune gevormd met Harvard psycholoog Timothy Leary, de LSD-goeroe (1920-1996), volgens Richard Nixon 'the most dangerous man in America'. Maynard Ferguson, Red Rodney, Helen Merrill en Eager kwamen er op bezoek om kennis te maken met LSD en 'the psychedelic experience'. In 1964 werd het huwelijk van Leary met zijn derde vrouw verfilmd. In de korte film speelt Charles Mingus enkele noten piano in 'You're nobody till somebody loves you'.

JAZZWEEK TOP DRIE

5 mei 2025

1 Artemis

Arboresque
(Blue Note)

2 Chicago Jazz Orchestra

feat. Bobby Broom

More Amor (CJO)

3 Jeremy Pelt

Woven

(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Coen de Jonge, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot.

Webbeheerder: Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 mei 2025

Mary Halvorson twee jaar geleden in LantarenVenster.
(foto: Joke Schot)

Nuno Catarino, jazz.pt:

SUPERNOVA ENSEMBLE On/Off (Eigen Beheer)

Sebastian Scotney, [UK Jazz News](http://UKJazzNews.com):

JAY DAVIS Bad Trad (Fresh Sound New Talent)

Lars Mossefinn, [Dag og tid](http://Dagogtid.no):

INGEBJØRG LOE BJØRNSTAD

Duv (Øra fonogram)

Cim Meyer, [All That ...](http://AllThat.com):

PATA POLARIS Heartland (Pata Music)

Matthieu Jouan, citizenjazz.com:

AMALIS EHL

Breaking/Building Habits (Sauajazz)

Axel Stinshoff, [Jazz thing](http://Jazzthing.com):

DIETER ILG Motherland (Jazzline)

Luca Vitali, [Giornale della Musica](http://GiornaledellaMusica.it):

FERDINANDO ROMANO

The Legends Of Otranto (GleAM Records)

Yves Tassin, [JazzMania](http://JazzMania.com):

MACONDO TRIO Morayò (Challenge Records)

Jos Demol, jazzhalo.be:

IN A ROUND TRIO In A Round Trio (Eigen Beheer)

Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv:

KĀRLIS AUZINS DOUBLE TRIO

Equilibrium Suite (Jersika Records)

Jacek Brun, www.jazz-fun.de:

RONNY GRAUPE'S SZELEST

Newfoundland Tristesse (BMC Records)

Mike Flynn, [Jazzwise](http://Jazzwise.com):

MARY HALVORSON About Ghosts (Nonesuch)

Krzysztof Komorek, [Donos kulturalny](http://Donoskulturalny.pl):

JOËLLE LÉANDRE, ANDRZEJ KARALOW

Flint (Fundacja Ensemblage)

Jan Granlie, salt-peanuts.eu:

PAAL NILSSEN-LOVE CIRCUS/THE EX GUITARS

Turn Thy Loose (PNL060)

Dick Hovenga, [Written in Music](http://WritteninMusic.com):

HELENA CASELLA Pit Of Impression (W.E.R.F. Records)

Viktor Bensusan, jazzdergisi.com:

POLAR BEAR

Dim Lit And Held On The Tips Of Fingers (Edition Records)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)